

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 10-6-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει, την από 13-5-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 681/16-5-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της με αριθμ. ... διακήρυξης για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης για την για την προμήθεια «πέντε (5) συστημάτων μη επανδρωμένων αεροσκαφών, σταθερής πτέρυγας, κάθετης απογείωσης/προσγείωσης, με αντίστοιχο αριθμό κατάλληλα διαμορφωμένων οχημάτων τύπου VAN, ως Σταθμών Ελέγχου Εδάφους», μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Υποδομές Μεταφορών, Περιβάλλον & Αειφόρος Ανάπτυξης» (Ε.Π.Υ.ΜΕ.ΠΕΡ.Α.Α.), συνολικής εκτιμώμενης αξίας 1.612.903,23 ευρώ άνευ ΦΠΑ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 19-4-2022 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ ... την 21-4-2022 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α ... Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 27-5-2022 Απόψεις της και ο προσφεύγων το από 1-6-2022 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ... και ποσού 8.064,52 ευρώ. Υπό τις δε αιτιάσεις του προσφεύγοντος περί αυθαιρέτου του ως άνω ορίου των 200.000 ευρώ, το οποίο είναι πάντως μικρό σε σχέση με το νυν

αντικείμενο σύμβασης, δεν θα μπορούσε η αναθέτουσα να θέσει οιοδήποτε όριο, αφού πάντα θα δύνατο να προβληθεί ένα άλλο εναλλακτικό όριο.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, ασκείται εμπροθέσμως, την 13-5-2022, κατόπιν της από 21-4-2022 δημοσίευσης της διακήρυξης στο ΚΗΜΔΗΣ και της από 6-5-2022 παραγωγής τεκμηρίου γνώσης, κατά τη σελ. 6 της προσφυγής και όπως ρητά εκεί αναφέρεται, η νυν προσφυγή κατά της ως άνω διακήρυξης εκ του προσφεύγοντος, επικαλούμενου ενδιαφέροντος προς συμμετοχή, που ματαιώθηκε λόγω των προσβαλλόμενων όρων, οι οποίοι, ο προσφεύγων προβάλλει, πως δημιούργησαν αδυναμία και ουσιώδη δυσχέρεια συμμετοχής στη νυν διαδικασία, το δε ειδικότερο περί των επιμέρους ισχυρισμών, έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος, θα κριθεί στο πλαίσιο της κατ' ουσία εξέτασης της προσφυγής. Άρα, η προσφυγή πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ο όρος 2.2.6 της διακήρυξης ορίζει τα εξής «Απαραίτητες προϋποθέσεις συμμετοχής του υποψήφιου Αναδόχου είναι οι παρακάτω: α) Ο οικονομικός φορέας πρέπει να έχει εκτελέσει τα τελευταία τρία (3) χρόνια (πέρας της τριετίας ορίζεται η καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών) τουλάχιστον δύο (2) συμβάσεις προμήθειας Συστημάτων μη Επανδρωμένων Αεροχημάτων (ΣμηΕΑ) σε Ένοπλες Δυνάμεις ή Σώματα Ασφαλείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για εφαρμογές εναέριας επιτήρησης και συλλογής πληροφοριών, ύψους εκάστης σύμβασης άνω των διακοσίων χιλιάδων ευρώ (200.000€), άνευ ΦΠΑ. Η μία εκ των δύο αναφερόμενων συμβάσεων να έχει εκτελεσθεί τουλάχιστον με το προσφερόμενο στην παρούσα διακήρυξη σύστημα. β) Ο οικονομικός φορέας πρέπει να έχει εκτελέσει τα τελευταία τρία (3) χρόνια (πέρας της τριετίας ορίζεται η καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών) τουλάχιστον μία σύμβαση παροχής ανταλλακτικών και υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης για ΣμηΕΑ σε δημόσιους φορείς ή/και διεθνείς οργανισμούς, με ύψος σύμβασης άνω των διακοσίων χιλιάδων ευρώ (200.000€), άνευ ΦΠΑ. Η εκτέλεση των ανωτέρω προμηθειών, όπως προκύπτει από σχετικά προσκομιζόμενα

αποδεικτικά (Συμβάσεις, Παραγγελίες ή τιμολόγια προμήθειας ανάλογων προϊόντων) με αντίστοιχες βεβαιώσεις καλής εκτέλεσης ή πρωτόκολλα παραλαβής/αποδοχής γ) Ο οικονομικός φορέας πρέπει να διαθέτει πιστοποιημένο Εκπαιδευτικό Κέντρο χειριστών Συστημάτων μη Επανδρωμένων Αεροσκαφών από την Ελληνική Το εν λόγω πιστοποιητικό πρέπει να είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία κατάθεσης της προσφοράς. δ) Ο οικονομικός φορέας πρέπει να διαθέτει τις παρακάτω πιστοποιήσεις για το αντικείμενο της προμήθειας, προσκομίζοντας τα αντίστοιχα πιστοποιητικά τα οποία θα πρέπει να είναι σε ισχύ κατά την υποβολή της προσφοράς του : i) ISO 9001: 2015 ii) ISO 14001: 2015 iii) ISO 27001:2013». Καταρχήν η απαίτηση επαναληψιμότητας και ούτως, πείρας, δια της επαναλήψεως αυτής εκ του προσφέροντος, όσον αφορά την παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, εργασιών και προμηθειών δεν συνιστά άνευ ετέρου ασυσχέτιστο με την ευλόγως ζητούμενη τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, κριτήριο επιλογής. Ούτως, δεν δύναται να αναιρεθεί το καταρχήν παραδεκτό απαίτησης περί περισσοτέρων συμβάσεων και να αποκλεισθεί η θέσπιση τέτοιου κριτηρίου, με βάση τον αριθμό προηγούμενων συμβάσεων, κατά τυχόν άνευ ετέρου υποκατάστασής του εκ του μεγέθους του φυσικού αντικειμένου που ανέλαβε αθροιστικά εντός του επίμαχου διαστήματος, ο προσφέρων. Και τούτο, διότι άλλο προσόν αποδεικνύεται δια της επαναληψιμότητας, ήτοι του αριθμού των συμβάσεων, εκ του οποίου προκύπτει η παγιωμένη πείρα και συνέπεια του προσφέροντα, λόγω του πολλαπλού αριθμού συμβάσεων που έχει διαχειριστεί και άλλο δια του μεγέθους του συνολικού εκτελεσθέντος αντικειμένου, το οποίο αποδεικνύει την κατά το επίμαχο διάστημα οργανωσιακή ικανότητα της επιχείρησής του να διεκπεραιώνει αθροιστικά τέτοιο μείζονα όγκο. Ούτως, μόνο του το αθροιστικό, δια προηγούμενων συμβάσεων, ανεξαρτήτως αριθμού τους, μέγεθος του φυσικού αντικειμένου δεν υποκαθιστά αναγκαία τον αριθμό των προηγούμενων συμβάσεων, διότι ενδεχομένως, το συνολικό αντικείμενο εκτελέσθηκε στο πλαίσιο μίας ή ολίγων συμβάσεων, με συνέπεια η καλή του εκτέλεση να μην αποκλείεται ως ευκαιριακή και να μην είναι επαρκές, για να καταδείξει την παγιωμένη συνέπεια του προσφέροντος. Άρα, δεν ζητείται άνευ

ετέρου παρανόμως, τέτοιος ελάχιστος αριθμός προηγούμενων συμβάσεων, αφού η αναθέτουσα έκρινε ως σκόπιμο ένα τέτοιο κριτήριο (πρβλ. Απόφαση ΕΑΔΗΣΥ 798/2022).. Περαιτέρω, ουδόλως ο αθροιστικός όγκος ή αξία προηγούμενων συμβάσεων δύναται να εξομοιωθεί και να υποκαταστήσει το αντικείμενο απαίτησης περί ελάχιστης ανά προηγούμενη σύμβαση αξίας, προκειμένου αυτή να προσμετρηθεί ως ληπτέα υπόψη εμπειρία, αφού η καθ' οιονδήποτε τρόπο και ακόμη και με τυχόν δυσανάλογα μικρές ως προς το αντικείμενο της νυν σύμβασης, παραδόσεις, δεν δύναται άνευ ετέρου να αποδείξει ανάλογη ως προς τις ανάγκες εκτέλεσης της τεχνική και οργανωτική εμπειρία. Άλλωστε, στο πλαίσιο της κατ' άρ. 75 παρ. 4 Ν. 4412/2016 προβλεπόμενης απαίτησης τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, η αναθέτουσα ευλόγως δύναται να ζητά αποδείξεις περί προσόντων οργανωσιακής και επιχειρησιακής δομής και πείρας του οικονομικού φορέα σε συμβάσεις αντίστοιχες κατά φύση και οικονομικό αντικείμενο και ως εκ τούτου σύνθετο χαρακτήρα και αναλόγου επιχειρηματικού και οργανωσιακού φόρου και ευθύνης, με τη νυν υπό ανάθεση σύμβαση. Επομένως, η θέσπιση ενός ελαχίστου ορίου για την προσμέτρηση της προηγούμενης εμπειρίας ανά σύμβαση δεν προκύπτει ως ιδιαίτερα περιοριστικό και αθέμιτο, αφού δύναται να διασφαλίσει την εμπειρία του αναδόχου σε συμβάσεις χαρακτηριζόμενες από αντίστοιχο όγκο και διαδικαστική περιπλοκότητα, οργανωτικού φόρου και αντίστοιχης ευθύνης από πλευράς του, σε σχέση με το νυν αντικείμενο, με την συμβατική αξία να συνιστά ένα εύλογο κριτήριο διάγνωσης της οργανωσιακής και επιχειρηματικής περιπλοκότητας και ευθύνης αναδόχου, όσον αφορά την κατά περίπτωση σύμβαση. Προδήλως δε, το ελάχιστο αυτό όριο δύναται να θεσπισθεί με βάση τον όγκο των ανά σύμβαση πωλήσεων ή την αξία των προηγούμενων παραδόσεων, ακριβώς διότι είναι άλλη η εμπειρία ενός οικονομικού φορέα που τυχόν έχει επιτύχει έναν ακόμα και μεγαλύτερο από το νυν αθροιστικό όριο, μέγεθος και αξία παραδόσεων, πλην όμως από τυχόν περισσότερες μικρής αξίας σύμβασεις και άλλη η εμπειρία ενός οικονομικού φορέα που έχει εκτελέσει συμβάσεις μιας ελάχιστης αξίας, που τελούν σε μια αντιστοιχία με το νυν υπό ανάθεση αντικείμενο. Στην πρώτη περίπτωση, ήτοι

του αθροίσματος παραδόσεων να μην προκύπτει η γενική δραστηριοποίηση και παρουσία της επιχείρησης στην αγορά, όμως δεν προκύπτει η ικανότητα και εμπειρία στην κάλυψη δια μίας συμβάσεως προς έναν αντισυμβαλλόμενο των απαιτήσεων ευθύνης, οργανωσιακής ετοιμότητας και διαχείρισης που συνέχονται με την ολοκληρωμένη εκτέλεση μιας αναλόγου ποσού παράδοσης. Άλλωστε, εν προκειμένω το όριο ελαχίστου αξίας ορίστηκε στις 200.000 ευρώ ανά σύμβαση για 2 συμβάσεις, επί υπό ανάθεση συμβάσεως εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 1.612.903,23 ευρώ, ήτοι το τεθέν όριο ανά σύμβαση ανέρχεται στο 12,4% της υπό ανάθεση σύμβασης και το αθροιστικό όριο και των 2 ζητούμενων συμβάσεων στο 24,8% της υπό ανάθεση σύμβασης και άρα, ουδόλως το ανά σύμβαση όριο, ο αριθμός των ζητούμενων συμβάσεων ή το άθροισμα ορίων των 2 ζητούμενων συμβάσεων, τελεί σε οιαδήποτε και δη, πρόδηλη και αδικαιολόγητη αναντιστοιχία με το υπό ανάθεση αντικείμενο ούτε προκύπτει πως υπερκαοντίζει το οικείο εύλογο μέτρο. Ούτε ζητήθηκε κάποιος τυχόν ιδιαίτερος μεγάλος αριθμός ζητούμενων συμβάσεων, παρά δύο (2) μόνο συνολικά εντός τριετίας, αριθμός που ουδόλως υπερβαίνει το εύλογο μέτρο επαναληψιμότητας της ζητούμενης εμπειρίας. Περαιτέρω, ο φέρων το βάρος επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του προσφεύγων αορίστως προβάλλει τη μη αιτιολόγηση εκ της αναθέτουσας της περιπλοκότητας του νυν αντικειμένου, ως ερείσματος δικαιολόγησης των απαιτήσεων του όρου 2.2.6.α, αφού καταρχάς ο ίδιος και όχι η αναθέτουσα, έφερε την ευθύνη τεκμηρίωσης και όχι απλώς προβολής, του αδικαιολογήτου των προσβαλλόμενων όρων, ενώ επιπλέον, δεδομένου της φύσης του νυν αντικειμένου, που αφορά μη επανδρωμένα εναέρια μέσα και τους σταθμούς ελέγχου αυτών προς τον σκοπό χρήσης από τις δυνάμεις της Ελληνικής Αστυνομίας στην εναέρια επιτήρηση προς πρόληψη και καταστολή εγκλήματος, είναι όλως προφανές πως το το αντικείμενο αυτό δεν αφορά τυχόν τυποποιημένα ή τεχνικά απλά αγαθά ή αγαθά τετριμμένης και δυνάμενης να κτηθεί όλως ευχερώς, τεχνογνωσίας ή αγαθά ευρέως και όλως μαζικά, κυκλοφορούντα στην εν γένει αγορά, αλλά είναι ένα αντικείμενο τεχνολογικά και τεχνικά σύνθετο, αφορά μεγάλης αυτοτελούς αξίας μέσα (σημειωτέον, πως τα υπό προμήθεια συστήματα είναι πέντε), με

εγγενή δυσχέρεια αντικατάστασης ή υποκατάστασης μέσω άλλης σύμβασης και με μεγάλο συναφή κίνδυνο από την πλημμελή εκτέλεση της σύμβασης, τόσο οικονομικά, όσο και ως προς την αποστολή της αναθέτουσας αρχής και την προοριζόμενη ένταξη και ρόλο των συστημάτων, εντός της επιχειρησιακής της δράσης, ενώ προς τούτο, το νυν αντικείμενο εκ φύσεώς του και προοριζόμενου ρόλου και σκοπού, θέτει υψηλές απαιτήσεις τεχνογνωσίας, φερεγγυότητας και αξιοπιστίας, από πλευράς αναδόχου. Αυτά, ενώ οι νυν απαίτηση για τουλάχιστον 2 συμβάσεις εκάστη αξίας μικρότερης από το 1/8 της νυν εκτιμώμενης, είναι συνήθους και αναμενομένου χαρακτήρα, ακόμη και στο πλαίσιο συμβάσεων με πολύ κατώτερο τεχνολογικά και λιγότερο σύνθετο τεχνικά, αντικείμενο. Επιπλέον, ουδόλως προκύπτει, σε αντίθεση με τις αιτιάσεις του προσφεύγοντος, ως μη εύλογη η επιμέρους απαίτηση του όρου 2.2.6.α, περί της μίας (1) εξ αυτών των συμβάσεων να αφορά «τουλάχιστον το προσφερόμενο στην παρούσα διακήρυξη σύστημα», καθώς, πέραν των αορίστων αιτιάσεων της προσφυγής, είναι όλως εύλογο και δικαιολογημένο να ζητείται το προσφερόμενο σύστημα και η τεχνολογία του να μην είναι όλως καινοφανές στην αγορά και να τύχει η νυν αναθέτουσα τον πρώτο παραλήπτη αυτού, με κάθε εγγενή κίνδυνο και απρόβλεπτο που τούτου ενδεχομένως συνεπάγεται, αλλά να έχει τουλάχιστον τύχει προμήθειας έστω μίας φορές και να έχει ο νυν προσφέρων την τεχνογνωσία και δυνατότητα προμήθειάς του, κατ' απόρριψη των περί του αντιθέτου ισχυρισμών του προσφεύγοντος δια της προσφυγής και του υπομνήματος του. Τούτο, ενώ αφενός πάντως και ασχέτως των εκατέρωθεν ισχυρισμών περί αποδοχής προσφοράς με τεχνολογικά ανώτερα προϊόντα ή μη, σε σχέση με αυτά της προηγούμενης σύμβασης, ουδόλως προκύπτει πως αποκλείεται προσφορά που αφορά μεν το προηγουμένως παραδοθέν στο πλαίσιο άλλης σύμβασης εντός της ΕΕ σύστημα, αλλά με βελτιώσεις και τυχόν αναβαθμίσεις λογισμικού ή τεχνικής φύσης που πάντως, δεν αλλάζουν την ταυτότητα. Αφετέρου, ο φέρων το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του προσφεύγων και όχι η αναθέτουσα, όφειλε να τεκμηριώσει το τυχόν αδικαιολόγητο και ασύνδετο της νυν απαίτησης με το αντικείμενο της σύμβασης και τους δι' αυτού ευλόγως

επιδιωκόμενους εκ της αναθέτουσας, σκοπούς. Επιπλέον, ούτως ή άλλως, δεδομένου του χρόνου αναζήτησης της εμπειρίας, ήτοι της τελευταίας τριετίας, ουδόλως προκύπτει, όπως αορίστως προβάλλει ο προσφεύγων, πως έτσι αποκλείονται τεχνολογικά προηγμένα συστήματα υπέρ τεχνολογικά απαξιωμένων και παλαιών, αφού το διάστημα της τριετίας αφενός είναι πρόσφατο, αφετέρου δεν προκύπτει ούτε τεκμηριώνεται πως ασχέτως ότι τα προς προμήθεια μέσα είναι τεχνολογικά σύνθετα, λαμβάνουν χώρα τόσο ραγδαίες τεχνολογικές μεταβολές στον οικείο κλάδο, ώστε να επέρχεται μάλιστα και απαξίωση αυτών, εντός ολίγων ετών και ενώ σκοπός της νυν προμήθειας είναι η κτήση και χρήση των συστημάτων σε μακροχρόνιο βάθος. Επιπλέον και πρωτίστως, πέραν των αορίστων ισχυρισμών του προσφεύγοντος, το τεχνολογικώς προηγμένο του συστήματος προσδιορίζεται εκ των προδιαγραφών που πρέπει να πληροί το προσφερόμενο σύστημα κατά τη διακήρυξη και άρα, αυτές συνιστούν το μέσο επίτευξης της τεχνολογικής επάρκειάς του και όχι η τυχόν προηγούμενη πώλησή του. Αυτό ενώ εξάλλου, η τριετία ορίζεται ως χρόνος αξιολογούμενης εμπειρίας εκ του ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Α ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΙ ΜΕΡΟΣ ΙΙ περ. α' Ν. 4412/2016 και ενώ η ζητούμενη προηγούμενη παράδοση είναι μόλις μία (1). Άλλωστε, οι οικείοι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, πέραν από αόριστοι, προβάλλονται και άνευ εννόμου συμφέροντός του και δη, εκ συμφέροντος τρίτου, ήτοι της αναθέτουσας, η οποία είναι και η αρμόδια να σταθμίσει το συμφέρον της σε προμήθεια συστήματος όλως πρόσφατης τεχνολογίας, με τον συναφή κίνδυνο από την κτήση αδοκίμαστου συστήματος και εκ προσφέροντος χωρίς καμία εμπειρία στην προμήθειά του. Τούτο δε, πέραν του αν ήταν αποδεκτή προηγούμενη προμήθεια συστήματος που νυν προσφέρεται βελτιωμένο όπως προβάλλει η αναθέτουσα, αφού κατά τα ανωτέρω, ακόμη και αν η απαίτηση αφορά το αυτό σύστημα, ακριβώς λόγω της φύσης, της σύνθετης τεχνολογίας και του προορισμού του συστήματος ως σύνθετου τεχνικού εξοπλισμού εναερίων μέσων και συνοδού εξοπλισμού προς προστασία της δημόσιας ασφάλειας, ευλόγως ζητείται ως ελάχιστη απαίτηση αξιοπιστίας τούτου και του ίδιου του προσφέροντος, ως προμηθευτή αυτού, το εχέγγυο της προτιμήσεως

του από έναν έστω φορέα εντός της ΕΕ. Επιπλέον αόριστοι και αβάσιμοι είναι και οι δια του υπομνήματος ισχυρισμοί του προσφεύγοντος, ως προς το ότι δεν προκύπτει πώς προσδιορίζεται η τυχόν ισάξια και ανώτερη τεχνολογία, καθώς αφενός ούτως ή άλλως η απαίτηση, ακόμη και αν αφορά το αυτό νυν προσφερόμενο σύστημα προκύπτει ως μη αδικαιολόγητη, αφετέρου και σε κάθε περίπτωση, δεν προκύπτει εν τέλει η βλάβη του προσφεύγοντος, ο οποίος ουδόλως προβάλλει την εκ μέρους του εκτέλεση οιασδήποτε σύμβασης με οιοδήποτε σύστημα και οιονδήποτε παραλήπτη, ώστε να τεθεί το δευτερογενές ζήτημα περί του κατά ποιον τρόπο τυχόν βλάπτεται από την απαίτηση προμήθειας του συστήματος σε προηγούμενη σύμβαση και από το αν είναι αποδεκτή εμπειρία με τεχνολογικά προγενέστερη εκδοχή του συστήματος. Εξάλλου, όρος δεν καθίσταται καταχρηστικός, φωτογραφικός και αδικαιολόγητος για τον μόνο λόγο ότι δεν τον πληροί ο προσφεύγων, καθώς αυτός είναι και ο σκοπός των απαιτήσεων συμμετοχής και των κριτηρίων επιλογής, ήτοι ο περιορισμός των δυνητικών αναδόχων σε αυτούς που έχουν τα προσόντα προς έντεχνη εκτέλεση της συμβάσεως και άρα, εγγενώς τέτοιοι όροι έχουν χαρακτήρια, περιοριστικό του ανταγωνισμού. Άλλωστε, δεν ζητήθηκε να έχει παραδοθεί το ίδιο σύστημα στην Ελλάδα ούτε η όλη εμπειρία ήτοι οι 2 ζητούμενες συμβάσεις (εκ των οποίων η μία δύναται να μην αφορά το σύστημα που νυν προσφέρεται) να αφορά και να εξαντλείται στην Ελλάδα, αλλά εν γένει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κατά τα ανωτέρω όρος αφενός μη ιδιαιτέρως περιοριστικός και φωτογραφικός, αφού επιτρέπει κάθε παράδοση σε χώρα της ΕΕ με πλήθος δυνητικών ούτως παραληπτών εντός της επικράτειας των κρατών-μελών της, αφετέρου και εύλογος, δεδομένης ακριβώς της ανάγκης διασφάλισης δοκιμασμένης εμπειρίας του προσφέροντος, ως και αποδοχής του συστήματος από σώματα ασφαλείας ή ένοπλες δυνάμεις κρατών ή έχει τύχει της αποδοχής και κάποιου άλλου φορέα εντός της ΕΕ, πλην της αναθέτουσας. Εξάλλου, ο περιορισμός των αποδεκτών παραδόσεων εντός της ΕΕ δεν συνιστά κάποιον αθέμιτο γεωγραφικό περιορισμό, αφού ευλόγως επιδιώκεται μια συγκρισιμότητα και επαληθευσιμότητα της εμπειρίας του αναδόχου με την αξιοποίηση προμηθειών από κράτη-μέλη της ΕΕ, που διαθέτουν εχέγγυα

αξιοπιστίας και τήρησης κανόνων διαφάνειας, ένεκα και της ενωσιακής νομοθεσίας, όσον αφορά την επιλογή προμηθευτών. Επιπλέον, ούτως ή άλλως, δεδομένου ότι η απαίτηση για 1 σύμβαση προμήθειας του ίδιου συστήματος ορίστηκε ως κριτήριο τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας, ουδόλως εμποδιζόταν ο προσφεύγων να επικληθεί στήριξη σε τρίτο για την πλήρωση του όρου, είτε επί του κατασκευαστή είτε επί άλλου ενδιαμέσου εμπόρου, εφόσον βέβαια το προϊόν που προτίθεται να προσφέρει έχει ξανατύχει προμήθειας και δεν προσφέρεται εν γένει από κατασκευής του για πρώτη φορά στη νυν αναθέτουσα. Πλην όμως, δεδομένου ότι οι αναθέτουσες αρχές διαθέτουν την καταρχήν διακριτική ευχέρεια καθορισμού των απαιτήσεων των διακηρύξεων τους και ότι το εξεταστέο αντικείμενο στο πλαίσιο προσβολής όρων διακήρυξης, περί του οποίου βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης έχει ο προσφεύγων και όχι η αναθέτουσα, συνίσταται στο αν οι όροι όπως τέθηκαν, είναι αδικαιολόγητα και υπέρμετρα περιοριστικοί του ανταγωνισμού και όχι στο αν θα δύναντο να τεθούν με εναλλακτικό περιεχόμενο προς εξυπηρέτηση ή πλήρωσή τους από συγκεκριμένο προσφέροντα, εν προκειμένω ουδόλως προκύπτει ότι τα παραπάνω όρια βαίνουν πέραν του ευλόγου και αναγκαίου ή είναι τυχόν ιδιαίτερος υψηλά σε σχέση με τη νυν σύμβαση, αντιθέτως μάλιστα ή διαμορφώνονται με τρόπο κατά τον οποίο, ουδόλως σχετίζονται με τη σύμβαση και το φυσικό και οικονομικό της αντικείμενο. Συνεπώς, οι ως άνω προσβαλλόμενες απαιτήσεις του όρου 2.2.6.α ουδόλως προκύπτουν ως μη εύλογες, ιδιαίτερος και δυσανάλογα περιοριστικές ή αδικαιολόγητες ως προς τους επιδιωκόμενους εκ της υλοποίησης της συμβάσεως, σκοπούς. Άλλωστε, οι συναφείς ισχυρισμοί της προσφυγής προβάλλονται και αορίστως, αφού ο προσφεύγων δεν επικαλείται δια της προσφυγής του ούτε ποιες παραδόσεις έχει εκτελέσει ούτε ποίου ποσού ούτε αν έχει παραδώσει εκτός ΕΕ και αν έχει εκτελέσει συμβάσεις που καλύπτουν τους νυν όρους, πλην της απαίτησης για παραλήπτη εντός ΕΕ ούτε αν έχει εκτελέσει παραδόσεις που καλύπτουν τις λοιπές απαιτήσεις, πλην του ανά σύμβαση ορίου ή πλην της προμήθειας του ίδιου συστήματος ούτε προκύπτει εν τέλει από ποια ειδικότερη απαίτηση των προσβαλλόμενων όρων

αποκλείεται. Άρα, εκτός των άλλων οι συναφείς ισχυρισμοί του προσφεύγοντος προβάλλονται και αορίστως και άνευ στοιχειοθετούμενου εννόμου συμφέροντος. Όσον αφορά ειδικότερα, τον όρο 2.2.6.β το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι της διακήρυξης στους όρους 1.2, 2.7, 2.8 προβλέπεται πλήθος μεταπωλητικών υποχρεώσεων του αναδόχου, ειδικώς όσον αφορά τα ΣμηΕΑ, που συνίστανται σε εκ μέρους του εκπαίδευση, τεχνική υποστήριξη, εγγυήσεις καλής λειτουργίας τριετούς διάρκειας, συντήρηση, αναβάθμιση λογισμικού, επισκευές, εγγύηση διασφάλισης ανταλλακτικών εκ του προμηθευτή για 3 έτη από τη σύναψη της σύμβασης, συντήρησης, αντικατάστασης φθαρμένων εξαρτημάτων και διάθεσης αναλωσίμων και κατάλληλου τεχνικού προσωπικού για τις παραπάνω εργασίες υλοποίησης των εγγυησεων (και αυτά πέραν των αντίστοιχων απαιτήσεων, όσον αφορά τα οχήματα). Εξάλλου, πέραν τούτου, ο όρος 6.4 της διακήρυξης ορίζει συναφώς για την εγγύηση καλής λειτουργίας τα εξής « Ο προμηθευτής είναι υποχρεωμένος να καταθέσει εγγυητική επιστολή, που να καλύπτει το 5% της συνολικής συμβατικής αξίας, χωρίς Φ.Π.Α., για την εγγύηση καλής λειτουργίας των ειδών προμήθειας. ... Κατά την περίοδο της εγγυημένης λειτουργίας, ο ανάδοχος ευθύνεται για την καλή λειτουργία του αντικειμένου της προμήθειας. Επίσης, οφείλει κατά το χρόνο της εγγυημένης λειτουργίας να προβαίνει στην προβλεπόμενη συντήρηση και να αποκαταστήσει οποιαδήποτε βλάβη με τρόπο και σε χρόνο που περιγράφεται στις τεχνικές προδιαγραφές και στα λοιπά τεύχη της Σύμβασης. Κατά τη διάρκεια ισχύος της εγγύησης, η αναθέτουσα αρχή δεν θα ευθύνεται για οποιαδήποτε βλάβη των υπό προμήθεια συσκευών προερχόμενη από τη συνήθη και ορθή χρήση του και δεν θα επιβαρύνεται με κανένα ποσό για εργατικά, ανταλλακτικά, υλικά και λοιπά έξοδα αποκατάστασης της βλάβης εκτός των αναλωσίμων υλικών. Ο προμηθευτής ύστερα από σχετική ειδοποίηση, είναι υποχρεωμένος να αντικαταστήσει ολόκληρο το είδος ή εξάρτημα που έχει υποστεί φθορά ή βλάβη και η οποία δεν οφείλεται σε κακή χρήση ή συντήρησή του.» και άρα, για το ως άνω πολυετές διάστημα, πάσα ευθύνη περί ανταλλακτικών, αναλωσίμων και εργατικών για τις προβλεπόμενες συντηρήσεις και επισκευές βλαβών επιβαρύνει καταρχήν τον ανάδοχο, που θα αναλάβει να παράσχει τις οικείες μεταπωλητικές υπηρεσίες

και δη, να παρέχει ο ίδιος συντήρηση και επιδιόρθωση βλαβών. Άρα, το φυσικό αντικείμενο της σύμβασης περιλαμβάνει ως αναγκαίο μέρος των υποχρεώσεων του αναδόχου την υποστήριξη των υπό προμήθεια συστημάτων ΜΕΑ και την παροχή συντήρησης και ανταλλακτικών και δεν εξαντλούνται οι υποχρεώσεις του αναδόχου, στην απλή παράδοση των συστημάτων στην αναθέτουσα. Επομένως, ο ως άνω υπό 2.2.6.β της διακήρυξης περί 1 προηγούμενης σύμβασης παροχής ανταλλακτικών και υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης για ΣμηΕΑ, είναι όλως συναφής με το νυν υπό δημοπράτηση αντικείμενο και το ευλόγως ούτως, ζητούμενο αντικείμενο εμπειρίας και τεχνικής ικανότητας του αναδόχου και αυτό ασχέτως ότι η νυν απαίτηση τέθηκε στο πλαίσιο εγγύησης καλής λειτουργίας, όπως αλυσιτελώς ο προσφεύγων προβάλλει, χωρίς άλλωστε να χρειάζεται αναγκαία και απαραίτητα, αυτοτελής ειδική προηγούμενη σύμβαση για τα ανταλλακτικά και την υποστήριξη ή να αποκλείεται η προηγούμενη εμπειρία του για τον όρο 2.2.6.β ως προς την υποστήριξη και τα ανταλλακτικά να καλύπτεται από σύμβαση που αφορά και καταρχήν προμήθεια των οικείων συστημάτων, αρκεί να δύναται να διαχωριστεί το επιμέρους ποσό κάθε συμβατικής απαίτησης. Περαιτέρω, το γεγονός πως απλώς απαιτείται το προσφερόμενο σύστημα να έχει ξανατύχει 1 φορά προμήθειας σε αντίστοιχη αρχή εντός της ΕΕ, ουδόλως συγκροτεί τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, περί φωτογραφικού χαρακτήρα και προσδιορισμού του προηγούμενου αναδόχου ως μόνου δυνητικού νυν αναδόχου, αφού προφανώς πολλά αντίστοιχα συστήματα από πολλούς προμηθευτές πωλούνται κατά την τελευταία τριετία εντός της ΕΕ και επομένως, ο συναφής ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι αόριστος και αναπόδεικτος. Τούτο, ενώ πάντως η απαίτηση εμπειρίας του όρου 2.2.6.β περιορίζεται σε όλως εύλογα και σε κάθε περίπτωση μη αποδεικνυόμενα ως υπέρμετρα πλαίσια, αφού ικανοποιείται δια 1 έστω μόνης προηγούμενης συμβάσεως εντός του κρίσιμου τριετούς χρονικού διαστήματος και σε συμβατική αξία αυτής, βλ. ανωτέρω, κατά πολύ κατώτερη της νυν εκτιμωμένης αξίας. Σημειωτέον δε, ότι το άθροισμα των κατ' ελάχιστων αξιών των ως άνω υπό 2.2.6.α και 2.2.6.β, 2 και 1 αντίστοιχα προηγούμενων συμβάσεων ανέρχεται σε 600.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ, με τη νυν εκτιμώμενη αξίας

της υπό ανάθεση σύμβασης που περιλαμβάνει και πώληση και μεταπωλητική τεχνική υποστήριξη και ανταλλακτικά των υπό προμήθεια συστημάτων ανερχόμενη σε άνευ ΦΠΑ 1.612.903,23 ευρώ και άρα, το άθροισμα της ζητούμενης εμπειρίας σε επίπεδο συμβατικών αξιών, δεν υπερβάνει το 37,2% της νυν εκτιμώμενης αξίας της όλης συμβάσεως. Άρα και ως εκ τούτου, ουδόλως οι ως άνω ζητηθείσες ανά σύμβαση αξίες, ως και το αντικείμενο των όρων 2.2.6.α-2.2.6.β προκύπτουν ως υπέρμετρα ή δυσανάλογα σε σχέση με το νυν υπό ανάθεση αντικείμενο. Επιπλέον, ευλόγως ο όρος 2.2.6.β προφανώς προσδιορίζει την απαιτούμενη μία προηγούμενη σύμβαση ως σχετιζόμενη με παροχή της υποστήριξης και των ανταλλακτικών προς δημόσιους φορείς ή/και διεθνείς οργανισμούς, καθώς αυτοί είναι και οι φορείς που χρησιμοποιούν μέσα Συστημάτων μη Επανδρωμένων Αεροχημάτων, φύσης, ρόλου και λειτουργίας, όπως τα νυν ζητούμενα και με σκοπό και τρόπο χρήσης, ως και ανάγκες ως οι νυν υπό κάλυψη, αντίστοιχης φύσης με τον σκοπό της νυν προμήθειας, ενώ τυχόν μη επανδρωμένα αεροχήματα χρησιμοποιούμενα από ιδιώτες και άρα και οι περί αυτών υπηρεσίες υποστήριξης και ανταλλακτικά, έχουν κατά τα κοινώς γνωστά, άλλη και δη, αμιγώς πολιτικής φύσης, χρήση, τεχνολογία και ρόλο, με αποτέλεσμα ευλόγως να μην έχουν παρόμοιο, ανάλογο και συναφή χαρακτήρα με το αντικείμενο της νυν σύμβασης και τις συναρτώμενες με αυτό, ανάγκες τεχνικής υποστήριξης και ανταλλακτικών. Τούτο, ενώ ουδέν ορισμένο προβάλλει ο προσφεύγων ως προς την απαίτηση περί συμβάσεως με δημόσιο φορέα ή διεθνή οργανισμό. Περαιτέρω, το γεγονός πως ο όρος 2.2.6.α αναφέρει ως παραλήπτες σώματα ασφαλείας και ένοπλες δυνάμεις για τις 2 συμβάσεις προμήθειας των συστημάτων και ο όρος 2.2.6.β ως παραλήπτες δημόσιους φορείς ή/και διεθνείς οργανισμούς, αφενός δεν καθίσταται κατανοητό προς τι δημιούργησε εμπόδιο συμμετοχής στον προσφεύγοντα και προς τι παρεμποδίστηκε η συμμετοχή του, αφετέρου ο ίδιος δεν επικαλείται καν οποιαδήποτε σύμβασή του που τυχόν αφορά παραλήπτη του ενός όρου και όχι του άλλου, με αποτέλεσμα όπως αορίστως να προβάλλονται οι συναφείς αιτιάσεις. Επιπλέον, ούτως ή άλλως τα σώματα ασφαλείας και οι ένοπλες δυνάμεις υπάγονται στην έννοια του δημόσιου φορέα και άρα, εφόσον ο

παραλήπτης υπάγεται στους αποδεκτούς του όρου 2.2.6.α, υπάγεται και σε αυτούς του όρου 2.2.6.β και απλά προστίθενται στον όρο 2.2.6.β και οι διεθνείς οργανισμοί και ενώ τα σώματα ασφαλείας και οι ένοπλες δυνάμεις μετέχουν κατά περίπτωση σε επιχειρήσεις και δραστηριότητες διεθνών οργανισμών. Ομοίως αβάσιμα, ως και αορίστως και άνευ εννόμου συμφέροντος προσβάλλεται εκ του προσφεύγοντος και ο επιμέρους όρος 2.2.6.γ, περί διάθεσης εκπαιδευτικού κέντρου χειριστών, πιστοποιημένου από την ΥΠΑ, αφού πρώτον, ουδόλως προβάλλει και αποδεικνύει την εκ μέρους του διάθεση τέτοιου κέντρου, ως πιστοποιημένου από αρχή δυνάμενη να κριθεί ως αντιστοιχώς αποδεικνύουσα επάρκεια, σε σχέση με τα εκ της ... ελεγχόμενα για την οικεία πιστοποίηση και δεύτερον, είναι όλως εύλογο, αφού η σύμβαση αφορά την ..., η κατά τον όρο 2.8 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι εκπαίδευση χειριστών να λαμβάνει χώρα μέσω κέντρου πιστοποιημένου από την αρμόδια προς τούτο εθνική αρχή, με βάση τους εθνικούς κανόνες αεροναυσιπλοΐας και συναφούς εκπαίδευσης. Περαιτέρω, παρότι γενικόλογα και αορίστως ο προσφεύγων αναφέρεται σε μη νόμιμες απαιτήσεις του όρου 2.2.6.δ για τις παραπάνω απαιτούμενες πιστοποιήσεις, αφενός ουδόλως καθιστά σαφές και συγκεκριμένο το έρεισμα επί του οποίου αορίστως προβάλλει το ασύνδετο αυτών με το νυν αντικείμενο. Αφετέρου, οι νυν ζητούμενες πιστοποιήσεις ISO 9001: 2015, ISO 14001: 2015 και ISO 27001:2013 αφορούν όλως συνήθεις όρους σε κάθε είδους διαδικασία δημόσιες συμβάσεις και κατέχονται από πλήθος οικονομικών φορέων δραστηριοποιούμενους σε κάθε είδους επιχειρηματική δραστηριότητα, αποκτώνται δε ευχερώς και διασφαλίζουν μια ελάχιστη ποιότητα επιχειρηματικών διαδικασιών ως προς τη διασφάλιση ποιότητας, την περιβαλλοντική διαχείριση και την ασφάλεια πληροφοριών αντίστοιχα. Πολλώ δε μάλλον, όσον αφορά το ISO 27001, ενώ το προκείμενο αντικείμενο, προδήλως συνέχεται με την προστασία των πολιτών και της δημόσιας τάξης, μέσω απόκτησης και υποστήριξης για μακρόχρονο διάστημα μέσω εναέριας επιτήρησης και παρακολούθησης και άρα, προφανώς και συνδέεται ευλόγως με μια απαίτηση ελάχιστης οργανωσιακής και τεχνικής ικανότητας ως προς τη διατήρηση ασφάλειας πληροφοριών τόσο της υπηρεσίας και των αρχών

ασφαλείας, που χρησιμοποιούν τα συστήματα, όσο και των πολιτών, εξ αυτών των πληροφοριών με τις οποίες έρχεται σε επαφή, η επιχείρηση του αναδόχου κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Τούτο, ενώ επιπλέον, οι συναφείς αιτιάσεις της προσφυγής προβάλλονται και άνευ εννόμου συμφέροντος, αφού εν τέλει ουδόλως προκύπτει και τεκμηριώνεται ούτε η δυσχέρεια του προσφεύγοντος προς κτήση του ως άνω πιστοποιητικού ISO 27001. Ούτως, κατ' απόρριψη των αιτιάσεων της προσφυγής, η απαίτηση για τις παραπάνω πιστοποιήσεις, για τις οποίες άλλωστε ουδόλως ο προσφεύγων επικαλείται και αποδεικνύει δυσχέρεια απόκτησης, δεν υπερβαίνει το εύλογο και αναγκαίο μέτρο ως προς το αντικείμενο της νυν σύμβασης και των εργασιών του αναδόχου ούτε είναι ασύνδετες και τυχόν όλως αδικαιολόγητες ως προς το αντικείμενο αυτό και το εύλογα απαιτούμενο επίπεδο ικανότητας και ποιότητας διαδικασιών του αναδόχου ούτε όμως, εν τέλει έχουν χαρακτήρα τέτοιο και δη, δεν εμφανίζουν ούτε κάποια σπανιότητα ούτε κάποια ιδιαίτερη δυσχέρεια κτήσης (που λαμβάνει άλλωστε χώρα μέσω φορέα πιστοποίησης εκ του πλήθους διαπιστευμένων στην εγχώρια και ενωσιακή αγορά αγορά και εντός διαστήματος ολίγων εβδομάδων), ώστε να δύνανται να οδηγήσουν σε οιονδήποτε σοβαρό, πολλώ δε μάλλον τεχνητό και υπέρμετρο, περιορισμό του ανταγωνισμού. Άρα, το σύνολο των ισχυρισμών του πρώτου λόγου της προσφυγής, ως προς επιμέρους απαιτήσεις του ως άνω όρου 2.2.6 της διακήρυξης, είναι απορριπτέοι, ουδόλως δε προκύπτει εκ των ισχυρισμών της προσφυγής, το αδικαιολόγητο και υπέρμετρα και δυσανάλογα ως προς τις εύλογες απαιτήσεις τεχνικής ικανότητας του αναδόχου, περιοριστικό του όρου αυτού, τόσο καθ' εκάστη εκ των απαιτήσεών του, όσο και του συνόλου αυτών συνδυαστικά, αφού όλες συνδέονται άμεσα και αιτιωδώς με τα ευλόγως αναμενόμενα σε σχέση με την έντεχνη εκτέλεση της νυν σύμβασης και ουδεμία εξ αυτών προκύπτει ως ασυνήθης, υπερβαίνουσα το εύλογο μέτρο ή διατυπωμένη με τρόπο που περιορίζει υπέρμετρα, σε σχέση με τους ευλόγως εξυπηρετούμενους σκοπούς, τον ανταγωνισμό.

4. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής, ο όρος 3.1 του Παραρτήματος Ι- Τεχνικές Προδιαγραφές της διακήρυξης ορίζει ότι «3.1. Ο

χρόνος παράδοσης δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από επτά (7) μήνες (210) ημέρες, από την υπογραφή της σύμβασης και η παράδοση θα γίνει στην έδρα της Δ/σης Τεχνικής Υποστήριξης, (... – αποθήκες ..., Ταχ.Δ/ση: ..., ..., Τ.Κ. ... τηλ. ... κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας).». Σε αντίθεση με τις αιτιάσεις του προσφεύγοντα και ενώ η μη εξ αυτού δυνατότητα ικανοποίησης των απαιτήσεων εκτέλεσης της σύμβασης, δεν καθιστά και δη, άνευ ετέρου τη διακήρυξη και τις οικείες απαιτήσεις μη νόμιμες, η θέσπιση χρόνου παράδοσης 7 μηνών από τη σύναψη της σύμβασης δεν συνιστά καταρχάς κάποιο τυχόν άμεσο διάστημα που εν τέλει περιορίζει την ανάθεση μόνο σε διαγωνιζόμενους που έχουν ήδη σε απόθεμα τα συστήματα. Περαιτέρω, ευλόγως η αναθέτουσα και ένεκα του δημοσίου σκοπού δημόσιας τάξης και προστασίας για τον οποίο προορίζονται τα προς αγορά συστήματα προσδιορίζει ένα σύντομο χρονικό διάστημα παράδοσής τους, στο πλαίσιο της ευλόγως επιδιωκόμενης επιτάχυνσης της αύξησης της επιχειρησιακής της ετοιμότητας. Όπως άλλωστε και ο προσφεύγων αναφέρει, ο ανάδοχος δύναται αντί να αναμείνει την εξαρχής κατασκευή των συστημάτων, να προμηθευθεί αντίστοιχα και να τα μετασκευάσει με βάση τις νυν προδιαγραφές, χωρίς ο προσφεύγων να αποδεικνύει το αντικειμενικώς τεχνικά ανέφικτο τούτου από εν γένει ανάδοχο, ασχέτως των υποκειμενικών δυνατοτήτων του ιδίου. Επιπλέον, η εξ ενός κατασκευαστή δήλωση χρόνου παράδοσης ως άνω των 7 μηνών δεν συνεπάγεται το αντικειμενικώς αδύνατο προμήθειας των οικείων οχημάτων εντός του χρόνου αυτού από οιονδήποτε εν γένει κατασκευαστή. Ούτε χρειάζεται αναγκαία να τύχει προμήθειας σύστημα που εξαρχής θα κατασκευασθεί στη γραμμή παραγωγής του κατασκευαστή μετά τη σύναψη της σύμβασης ούτε είναι αθέμιτος ο ως άνω όρος, για τον λόγο ότι δύνανται να προσφερθούν συστήματα που τελούν ήδη σε παραγωγή ή από απόθεμα του κατασκευαστή ή από τροποποίηση και μετασκευή ιδίου αποθέματος. Εξάλλου, ο σκοπός ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων συνίσταται στην εξυπηρέτηση των αναγκών των δημοσίων και αναθετουσών αρχών και όχι των αναδόχων. Και ναι μεν, οι προδιαγραφές θα πρέπει να είναι δικαιολογημένες και συνδεδεμένες με τους εύλογους και θεμιτούς σκοπούς που επιδιώκονται από τη σύναψη της

σύμβασης, πλην όμως δεν είναι παράνομη προδιαγραφή και απαίτηση για τον μόνο λόγο ότι υποκειμενικώς αδυνατεί ο εκάστοτε οικονομικός φορέας να τις καλύψει και ενώ η προκείμενη ως άνω απαίτηση περί χρόνου παράδοσης, αφενός δεν προκύπτει ως υπέρμετρη, μη καταλείπουσα οιοδήποτε διάστημα εκτέλεσης και αντικειμενικώς ανέφικτη, αφετέρου δεν προκύπτει ως ασύνδετη με τις εύλογες ανάγκες της αναθέτουσας να θέσει σε λειτουργία τα συστήματα εντός σύντομου χρονικού διαστήματος και προς υλοποίηση των δι' αυτών επιδιωκόμενων σκοπών, ενώ ο φέρων το βάρος ορισμένης επίκλησης και απόδειξης των ισχυρισμών του προσφεύγων, ουδόλως τεκμηριώνει το αδικαιολόγητο και ασύνδετο με τέτοιες ανάγκες της αναθέτουσας. Άρα και ο δεύτερος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος και κατά συνέπεια και σε συνέχεια της αμέσως προηγούμενης σκέψης και της εκεί απόρριψης των αιτιάσεων του πρώτου λόγου της προσφυγής, απορριπτέα τυγχάνει και η προσφυγή εν όλω.

5. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η Προδικαστική Προσφυγή.

6. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 10-6-2022 και και εκδόθηκε στις 21-6-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΩΣΤΗ